

ECHO

ABVV

De nieuwsbrief van de Federale en
Intergewestelijke studiediensten van het ABVV

verschijnt niet in juli en augustus

V.U.: Jean-Marie De Baene • Hoogstraat 42, 1000 Brussel

Afgiftekantoor: Brussel X

inhoud

Nummer 5, mei 2018

■ Economie

Energie: voor regering MR-N-VA-VBO tellen de vakbonden niet

■ Ondernemingen

Inspectie van economische en financiële informatie: cijfers 2017

■ Sociaal beleid

RVA-studie over werkzoekenden uitgesloten van inschakelingsuitkeringen

■ Sociale ombuds

Beperking inschakelingsuitkering stadswachters is schending standstill-principe

■ Echo regio Brussel

Nieuwe Brusselse kinderbijslag

■ Echo regio Vlaanderen

Wijk-werken : een valse start

■ Echo regio Wallonië

Vrijhandelsakkoorden: stand van zaken

■ Europa & Internationale relaties

Naar een Europese Arbeidsautoriteit (2)
Geen dubbele belastingheffing grensarbeiders

De leugen regeert

In een document van de Europese Commissie staat zwart op wit dat de Belgische overheid 70 miljoen euro inkomsten verwacht uit de karaattaks. Zegebulletins die stellen dat deze belasting met 68,4 miljoen euro “meer dan verwacht” opbrengt, zijn dan ook op zijn zachtst gezegd eigenaardig.

In verschillende kranten lezen we hoeraberichten over de opbrengst van de karaattaks. Door de invoering van deze fiscale voorkeursbehandeling moeten diamantairs sinds 2016 geen vennootschapsbelasting meer betalen op hun winst, maar op maximaal 2,10 en minimaal 0,55 procent van hun omzet. In plaats van de begrootte 50 miljoen euro, zou dit alternatieve belastingregime voor de diamantsector in 2017 maar liefst 68,4 miljoen euro hebben opgebracht. Een puik resultaat!

Tenzij je natuurlijk het leugentje om bestwil van minister van Financiën Johan Van Overtveldt (N-VA) doorprikt en gaat kijken naar welke opbrengt er echt verwacht werd voor de karaattaks. Deze belasting moest namelijk geen 50 miljoen euro opbrengen, maar 50 miljoen euro extra opbrengen, dus bovenop het bedrag dat de sector reeds aan belasting betaalde. Op basis van de informatie die de minister zelf aan de Europese Commissie bezorgde toen deze onderzocht of het voorkeursregime voor de diamantsector geen vorm van verboden staatssteun zou zijn, blijkt dat de regering op 70 miljoen euro inkomsten rekende. Dat is 1,6 miljoen euro meer dan de opbrengst in 2017 en maar liefst 18,8 miljoen euro meer dan de werkelijke opbrengst in 2016. Wie dat wil, kan dit alles nalezen onderaan pagina 11 van staatssteunbeslissing SA.42007, te vinden op de website van de Europese Commissie. Ofwel heeft de minister toen gelogen tegen de Europese Commissie, ofwel liegt hij vandaag tegen de bevolking.

De karaattaks is een succes, maar niet voor de begroting

De opbrengst blijft dus iets onder de verwachtingen en zeker niet erboven. Dit is echter niet het enige probleem met dit gunstregime. Uit een onderzoek van zakenkrant De Tijd in november 2017 bleek dat de honderd grootste diamantbedrijven voor de invoering van de karaattaks maar liefst honderden miljoenen euro verborgen hadden gehouden voor de fiscus. In 2015 en 2016 was de omzet van deze bedrijven nagenoeg identiek, maar de gerapporteerde winst (die nu dus niet langer belast werd) steeg van ongeveer 18 miljoen euro naar maar liefst 217 miljoen euro. Daardoor betaalden deze diamantairs een werkelijk tarief van 12,06 procent op hun winsten in plaats van de 33,99 procent die gevraagd wordt van alle andere ondernemers.

De vraag die de fiscus zich logischerwijze zou moeten stellen, is dus: waar komen al die extra honderden miljoenen winst plots vandaan en waar zat dat geld de voorbije jaren? De fiscus kan tot zeven jaar terug in de tijd onderzoeken of belastingen ontdoken werden. De minister geeft echter de indruk dat de sector zich daar niet teveel zorgen over moet maken. Op deze manier is de karaattaks in feite een verkapte fiscale amnestie aan soldenprijs, wat ook de zogenaamde extra inkomsten voor de begroting in een nieuw daglicht stelt.

www.abvv.be

U wenst voortaan ECHO enkel per e-mail of per post te ontvangen? U wil naam- of adreswijzigingen melden?
[T] 02 506 82 77 / [E] kim.haelterman@abvv.be

NL - FR: Cette lettre d'information est aussi disponible en français www.fgtb.be/publications

Wijziging voorwaarden prijsverhoging geneesmiddelen

In België wordt het controlebeleid op de prijzen van geneesmiddelen geregeld door het Koninklijk Besluit van 10 april 2014 tot vaststelling van de ontvankelijkheidsvoorwaarden, de termijnen en de praktische modaliteiten voor aanvragen tot prijsvaststelling en aanvragen tot prijsverhogingen.

Eind april vroeg de minister van Economie een advies aan de prijzencommissie voor geneesmiddelen over een wijziging van dit Koninklijk Besluit met betrekking tot biosimilars, pediatrie geneesmiddelen, de uitbreidingen van het gamma vaste orale geneesmiddelen te koop in de apotheek en homeopathische geneesmiddelen.

Het ABVV gaf een gunstig advies voor de aanpassing van het KB. Wat zijn de belangrijkste veranderingen door de wijziging van het KB?

• De prijsbepaling bij de administratie voor de biosimilars, de pediatrie geneesmiddelen en de uitbreidingen van het gamma vaste orale geneesmiddelen te koop in de apotheek zal niet meer gebeuren op basis van een volledige prijsaanvraag (met een structuur van de kostprijs, de prijs van vergelijkbare geneesmiddelen, de EU-prijzen, de jaarrekeningen ...) maar op basis van een prijskenning berekend in verhouding tot een bestaand referentiegeneesmiddel.

• Wat betreft de homeopathische geneesmiddelen, moeten de bedrijven aan de administratie de lijst van de geneesmiddelen meedelen, evenals de nu toegepaste verkoopprijzen af fabriek om haar een overzicht te geven van alle prijzen van homeopathische geneesmiddelen die op de Belgische markt te koop zijn. Voor prijsverhogingen van bestaande en reeds in de handel gebrachte geneesmiddelen, evenals de prijsbepalingen en -verhogingen van nieuwe, nog niet op de markt gebrachte geneesmiddelen moet er een aanvraag van prijsbepaling of -verhoging worden gedaan volgens een volledige procedure en zal het advies van de prijzencommissie voor geneesmiddelen moeten ingewonnen worden.

ECONOMIE

Energie: voor regering MR-N-VA-VBO tellen de vakbonden niet

Op de ministerraad van 30 maart keurde de regering-Michel de Federale energiestrategie, voorgesteld door minister Marghem, goed.

Doel van deze strategie is viervoudig: de bevoorradingsgaranderen, de klimaatverbintenissen nakomen, een betaalbare energie bieden aan bedrijven (o.a. de energievretende bedrijven) en de gezinnen en de nucleaire veiligheid verzekeren.

Hiermee legde de regering zes prioritaire hoofdlijnen vast:

- 1) De bepaling van een energienorm (om de prijzen te 'controleren' ten opzichte van de buurlanden);
- 2) De definitie van een capaciteitsremuneratiemechanisme (CRM) om de investeringen in de warmtecentrales te ondersteunen, als antwoord op het productieverlies n.a.v. de sluiting van de Belgische kerncentrales in 2025;
- 3) De definitie van een nationaal plan Energie-Klimaat vóór eind 2018 (Europese verplichting);
- 4) De verdeling tussen de verschillende entiteiten van het land van de vermindering van de CO₂-uitstoot en van productie van hernieuwbare energie (burden sharing);
- 5) De ontwikkeling van de offshore windparken;
- 6) Het opzetten van een monitoringproces.

M.b.t. dat laatste zijn verschillende openbare instellingen (CREG, nationale klimaatcommissie, administratie Energie ...) maar ook privé-organen (Elia) belast met de opvolging van elk van die vier punten. De opdrachten die hen toevertrouwd worden alsook de beperkingen in hun prerogatieven (al dan niet dwingend advies) zijn nog niet duidelijk bepaald.

Naast de individuele opvolging van elk van die doelstellingen kondigt de regering de oprichting aan van een 'Federale Energiecommissie, een soort koepel belast met de monitoring van heel die strategie.

Ook hier zijn de samenstelling en de precieze opdrachten van deze commissie nog onduidelijk.

Groot was onze verbazing toen wij vaststelden dat de werknemersvertegenwoordigers niet opgenomen waren in deze commissie. Voor deze regering, zullen in deze commissie

moeten zetelen de Federale administratie van Energie, de Gewesten, de werkgevers en de Industrie. Meer weten wij tot dusver niet (Gewesten = administratie? Politici? Werkgevers of Industrie?). Een ding is echter duidelijk: het zal zonder de vakbonden en de consumenten zijn.

Energie is echter centraal in de werking van onze maatschappij, zowel voor de werkgevers als voor de werknemers. Ze speelt een centrale rol in het leven van de burgers. Ze vormt een economische en sociale uitdaging voor het welzijn van de werknemers en voor de capaciteit van de Belgische economie om toegevoegde waarde en werkgelegenheid te scheppen.

Het was niet eens nodig om een nieuwe instantie op te richten. Energie is een prioritair dossier voor de sociale gesprekspartners. Zoals de vele werkzaamheden in de schoot van het vroegere controlecomité (nu Adviescomité Gas en Elektriciteit) als in de CRB o.a. bewijzen had een van beide instellingen even goed de opdracht van deze Federale Energiecommissie kunnen verzekeren.

Dit is de reden waarom de drie bonden, onder impuls van het ABVV, in gemeenschappelijk front een brief stuurden naar de leden van de G10 opdat die laatste aan de regering zou vragen om de dynamiek van het sociaal overleg over dit deel van onze economie niet te breken en om bij deze commissie ook de sociale gesprekspartners te betrekken.

Het antwoord van de voorzitter van de G10 is duidelijk: "Ik heb uw vraag en ontwerpbrief voorgelegd aan de werkgeversorganisaties die hun bekommernissen en bezwaren hebben uitgedrukt ... Het zal dus niet mogelijk zijn om de ontwerpbrief in de naam van de G10 te sturen."

De boodschap is duidelijk: wij willen de vakbonden niet rond de tafel zien. Een bijkomend bewijs dat het sociaal overleg rond dat energiedossier zowel voor de regering als voor de werkgevers een schijnoverleg is.

sebastien.storme@abvv.be

■ ONDERNEMINGEN

Inspectie van economische en financiële informatie: cijfers 2017

Economische inspectie: rapport 2017

De Cel Bedrijfsorganisatie van de FOD Werkgelegenheid en Arbeid, bij de delegees beter gekend als de 'economische inspectie', is belast met de controle op economische en financiële informatie (EFI) die in de OR en het CPBW moet verstrekt worden. De Cel bezorgde onlangs aan de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven het verslag over de controles uitgevoerd in 2017. We onderstrepen dat ze 442 OR's heeft geïnspecteerd (waarvan 213 die in 2016 voor het eerst werden ingericht), 16 klachten heeft behandeld en op verzoek in 22 ondernemingen is tussengekomen.

EFI in OR:

vaststellingen van 2017 in het kort

De inspectie analyseert de EFI en deelt de tekortkomingen mee aan de onderneming. Wanneer in de praktijk noch de inhoud van de info, noch de termijnen worden gerespecteerd, moeten de ondernemingen de situatie rechtzetten. Vaststellingen: de basisinformatie is niet in orde in 100 OR's (22,6%). In 8% van de ondernemingen (d.w.z. 35 waarvan 17 met een nieuwe OR) ontbreekt de basisinformatie trouwens.

Voor de jaarinformatie is de situatie beter: er zijn in slechts 54 ondernemingen (12,2%) lacunes vastgesteld. In vier ondernemingen ontbreekt de jaarinformatie. Zoals voor de jaarlijkse basisinformatie, is het ontbreken van deze informatie onaanvaardbaar.

De vaststellingen voor de periodieke (trimestriële) informatie zijn ook verontrustend: in 146 ondernemingen (33%) heeft de inspectie tekortkomingen vastgesteld en in 78 gevallen werd de periodieke informatie gewoon niet verschaft. In het totaal heeft de inspectie voor 300 ondernemingen (67,8%) één of meer opmerkingen geformuleerd. Hopelijk trekken de betrokken ondernemingen hieruit lessen voor de toekomst.

We merken op dat de vertrouwelijkheid van de informatie is ingeroepen in 39 OR's (of 8,8%), voornamelijk met betrekking tot de toekomstperspectieven en de periodieke informatie.

Problematisch optreden revisor

De inspectie heeft de slechtste resultaten sinds 2012 vastgesteld m.b.t. de tussenkomst van de revisor. Ze heeft immers vastgesteld dat 88 ondernemingen (20,7%) niet in orde

zijn. Het rapport 2017 onderstreept dat ondanks de wetgeving en de normen die de revisoren moeten naleven:

- De revisor in 15 ondernemingen gewoonweg niet was aangesteld;
- Dat de procedure van aanstelling of mandaatvernieuwing in 25 ondernemingen niet werd gevolgd;
- Dat 23 revisoren schitterden wegens afwezigheid tijdens de analyse van de jaarrekeningen;
- Dat 23 revisoren de informatie niet hadden gecertificeerd;
- Dat 73 revisoren hun rapport pas tijdens de vergadering overmaakten.

163 revisoren (38,35%) waren aanwezig op de voorbereidende vergadering van de 425 ondernemingen waar een revisor moet worden aangesteld.

EFI in het CPBW: te veel ontbrekende info

De 34 uitgevoerde controles hebben aan het licht gebracht dat de basisinformatie in tien ondernemingen niet in orde was. In acht gevallen ontbreekt ze volledig en in twee gevallen werd ze niet binnen de termijnen besproken. Voor de jaarinformatie was ze in negen ondernemingen niet meegedeeld en in vier andere werd er geen speciale vergadering aan gewijd.

Klachten

In 2016 heeft de inspectie 16 klachten behandeld, wat zeer weinig is gezien de informatie die we krijgen vanop het terrein over de manier waarop de overlegorganen soms worden behandeld. Ze handelen voornamelijk over:

- de basisinfo: niet gegeven, laattijdig doorgestuurd, geen opsplitsing van de personeelskosten;
- de jaarinfo: niet gegeven, te laat of zonder commentaar;
- de periodieke info: niet gegeven of slechts één keer per jaar;
- de werking van de OR: met name niet naleven, niet actualiseren en niet ondertekenen van het huishoudelijk reglement van de OR, agendapunten die niet worden behandeld of beantwoord, onvoldoende tijd om de mandaten uit te oefenen, beslissingen die niet worden uitgevoerd.

Nazicht door de bedrijfsrevisor van de sociale balans

Het Instituut voor de Bedrijfsrevisoren (IBR) heeft een nieuwe mededeling over het nazicht door de revisor van de Sociale Balans gepubliceerd (Mededeling 2018/6, www.ibr-ire.be).

Het IBR stelt namelijk vast dat er regelmatig gebreken en onvolkomenheden opduiken in de sociale balansen van bedrijven, vooral in de informatie met betrekking tot de loonkloof m/v. (In 2018 bedroeg de loonkloof voor het vierde jaar op rij 20 procent.)

Deze gebreken worden vandaag door de revisoren onvoldoende onderzocht. Daarom vraag het IBR aan haar leden om bij hun controles in de toekomst voldoende aandacht te besteden aan de informatie in de sociale balans en vooral aan deze met betrekking tot de loonkloof.

De mededeling verwijst en linkt ook naar de andere publicaties en richtlijnen van het IBR over deze materie. Met name advies 2012/03 over de strafrechtelijke aansprakelijkheid van de revisor bij de controle van sociale documenten, mededeling 2014/10 over de controle van de sociale balans en het (tweejaarlijkse) analyseverslag van de bezoldigingsstructuur van de werknemers, en de brochure '24 praktische tips voor een goede werking van de ondernemingsraad'.

Wij verwelkomen deze mededeling van het IBR. Ze geeft een bijkomend argument aan onze leden in de ondernemingsraden en de CPBW's om een voldoende controle van de gegevens in de sociale balans te eisen van hun revisor bij de EFI-besprekingen.

Ter ondersteuning van het werk van de delegees ontwikkelde het ABVV een online calculator die de eventuele loonkloof tussen vrouwen en mannen in de onderneming en/of mogelijke foutieve gegevens in de sociale balans weergeeft. Online tool: www.abvv.be/loonkloof-berekenen.

Aanvullend pensioen: afschaffing beperkingen leeftijd en anciënniteit in zicht

De Belgische wetgeving op de aanvullende pensioenen laat toe dat werknemers jonger dan 25 jaar worden uitgesloten van het pensioenplan. Daarnaast bepaalt de wet dat de opgespaarde reserves pas verworven zijn zodra de werknemer één jaar aangesloten is. De combinatie van beide bepalingen is problematisch in het licht van de Europese 'portability-richtlijn' (richtlijn 2014/50), die omgezet moet worden tegen 21 mei 2018.

De ministerraad keurde daarom een wetsontwerp goed ter aanpassing van de Belgische wetgeving. Zowel de leeftijdsvoorwaarde als de aansluitingsvoorwaarde worden geschrapt. Met andere woorden zal elke werknemer die in dienst treedt bij een onderneming of sector met een pensioenplan onmiddellijk aangesloten moeten worden, ongeacht zijn leeftijd, en vanaf zijn aansluiting verworven rechten opbouwen. Indien het ontwerp ongewijzigd wordt goedgekeurd, treedt het in werking op 21 mei 2018, met een overgangsregeling voor werknemers die vóór die datum al in dienst waren.

■ SOCIAAL BELEID

RVA-studie over werkzoekenden uitgesloten van inschakelingsuitkeringen

In april 2018 bracht de RVA een studie uit over de socio-economische positie van werkzoekenden die werden uitgesloten van inschakelingsuitkeringen in 2016. In deze bijdrage bespreken we de belangrijkste vaststellingen van de studie.

Profiel uitgesloten werkzoekenden

In 2016 werden 7.748 werkzoekenden uitgesloten (tegenover 28.746 in 2015, het startjaar waar ook de 'stock' werd aangepakt). Het aandeel van de 'stock' (werkzoekenden die al inschakelingsuitkeringen ontvingen vóór 1 januari 2012) is sterk afgenomen. Dit verklaart waarom het aandeel toeneemt van

- jongeren <30: van 52,5% in feb-dec 2015 naar 60,3% in 2016;
- werklozen van kortere duur: van 35,3% in feb-dec 2015 naar 49,9% in 2016;

Waar in januari 2015 vrouwen sterk oververtegenwoordigd waren onder de uittrekkers, is de verhouding tussen mannen en vrouwen evenwichtiger geworden en gestabiliseerd (+/- 45% mannen tegenover 55% vrouwen).

Socio-economische positie van uitstromers na einde recht op inschakelingsuitkering

In de studie vergelijkt de RVA de uitstromers van 2016 met deze van 2015 en anderzijds met drie controlegroepen. Deze controlegroepen zijn gerechtigden op inschakelingsuitkeringen in 2010, gerechtigden op werkloosheidsuitkeringen 2010 en gerechtigden op werkloosheidsuitkeringen 2016. De groepen zijn samengesteld uit werkzoekenden met hetzelfde profiel als de werkzoekenden die werden uitgesloten in 2016, dit wil zeggen dezelfde verhoudingen naar geslacht, gewest, leeftijd, studieniveau, werkloosheidsduur en gezinssituatie.

Heel algemeen gesteld, kunnen we zeggen dat de uitstroomrichting in vergelijking met de uitsluitingen van februari tot en met december 2015 ongeveer gelijk is gebleven. De uitstroom naar werk is nog licht gestegen (+2,6%).

In vergelijking met de controlegroepen van 2010 en 2016 zien we:

- Een sterke toename van de uitstroom naar werk (52,3%, voor de verschillende controlegroepen resp +22,4%, +18,6% en +28%)
- Een toename van het aantal uitstromers naar leefloon

- Een sterke toename van het aantal werkzoekenden zonder uitkering (27,6%, voor de verschillende controlegroepen: respectievelijk +21,1%, +18,6% en +17,1%)

Conclusie

Vorig jaar bestudeerde de RVA de gevolgen van de beperking in de tijd van de inschakelingsuitkeringen op basis van de uitstroom in 2015. De vaststellingen van toen worden bevestigd rond de uitstroom in 2016.

Wat de uitstroom naar werk betreft, merken we op dat niet duidelijk is in hoeverre de studie rekening houdt met de economische conjunctuur. Met andere woorden: is de verhoogde uitstroom (enkel) een gevolg van het beperken van de uitkeringen, of vooral van de aantrekkelijke economie? Een tweede bemerking is dat we niet weten in wat voor jobs die mensen terecht kwamen. Kwalitatieve jobs of vooral preciaire statuten? Tot slot zien we ook dat de uitstroom naar werk vooral veel hoger ligt bij oudere werklozen en werklozen die minstens 33 procent arbeidsongeschikt zijn. Hoewel het in absolute cijfers om een beperkte groep gaat, is deze evolutie opvallend. Wellicht spelen hierbij ook andere beleidsmaatregelen een rol.

De pijnlijkste vaststelling blijft natuurlijk dat bijna een derde van de uitgesloten werkzoekenden (27,6%) zonder inkomen en zonder begeleiding komt te zitten. Daarnaast is nog eens 14 procent van de werkzoekenden van werkloosheid naar leefloon versluisd. De mensen die het meest nood hebben aan begeleiding en ondersteuning vallen zo uit de boot. Meteen ook de reden waarom het ABVV zich altijd heeft verzet en zal blijven verzetten tegen deze maatregel.

De volledige studie vind je op www.rva.be > Documentatie > Publicaties > Studies > De beperking van het recht op inschakelingsuitkeringen: aard van de uitstroom in 2016

astrid.thienpont@abvv.be

■ SOCIALE OMBUDS

Beperking inschakelingsuitkering stadswachters is schending standstill-principe

Op 5 maart verwierp het Hof van Cassatie een beroep ingesteld door de RVA tegen een arrest van het Arbeidshof van Luik (afdeling Neufchâteau) van 10 februari 2016. De beroepsinstantie ging ervan uit dat de beperking in de tijd van het recht op inschakelingsuitkeringen voor een PWA-werkneemster (waardoor die ook haar job verloor) tegen het standstill-principe inging.

Ter herinnering: dit grondwettelijke principe verbiedt elke overheid een bestaande sociale bescherming beduidend terug te schroeven, behalve voor redenen van algemeen belang. Om toegelaten te worden moet de vermindering in verhouding zijn tot het beoogde doel.

Na een forse achteruitgang in de rechten van de PWA-werkneemster te hebben vastgesteld en de legitimiteit van het budgettaire motief opgeworpen door de Belgische staat te hebben erkend, was het Arbeidshof tot de conclusie gekomen dat de maatregel in casu niet in verhouding was en wees het de ongrondwettelijke regeling af. Het Hof had o.a. rekening gehouden met het feit dat de verweerder gedurende bijna zeventien jaar had

gewerkt in het belang van de maatschappij. Het onderstreepte anderzijds dat het betwiste art. 63 §2 van het KB van 25 november 1991 de situatie van de oudere werknemers niet in aanmerking nam, dat het de stadswachters een groot nadeel berokkende (banenverlies en verlies van uitkeringen) zonder compenserende maatregel noch alternatief en dat de budgettaire impact beperkt was, rekening houdend met het kleine aantal betrokkenen.

Wij kunnen ons erover verheugen dat het Hof van Cassatie zich ingeschreven heeft in deze analyse en van mening was dat de controle door het Arbeidshof het algemeen beginsel van de scheiding der machten niet schond. Ook al blijft deze rechtspraak beperkt tot de situatie van de stadswachters, toch betekent dit een vooruitgang in de naleving van het standstill-principe.

isabelle.doyen@abvv.be

■ ECHO REGIO BRUSSEL

Nieuwe Brusselse kinderbijslag

Eind februari 2018 bereikte het College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) overeenstemming over een nieuw kinderbijslagmodel. Dit voorziet in een basiskinderbijslag van 150 euro per kind, met leeftijdstoelagen en selectieve sociale toeslagen, toegekend op basis van het gezinsinkomen en -grootte.

Er is een gedifferentieerde behandeling voorzien voor een enig kind: de leeftijdstoelage en sommige sociale toeslagen zullen in dit geval niet toegepast worden. Gezinnen met één kind komen nochtans als 'winnaar' uit de bus.

In tegenstelling tot de andere entiteiten die voorzien om gedurende 25 jaar het oude en het nieuwe model naast elkaar te laten bestaan, koos het Brusselse Gewest voor een toepassing van het nieuwe model voor alle kinderen vanaf 1 januari 2020. Om budgettaire redenen wordt nochtans een overgangperiode voorzien voor alle kinderen die vóór die datum geboren zijn. Voor hen zal – tot 2026 – de basiskinderbijslag tot 140 euro beperkt worden.

Om te vermijden dat gezinnen een lager bedrag ontvangen dan vandaag is een systeem van behoud van verworven rechten voorzien.

De hervorming maakt een modernisering mogelijk en beantwoordt aan een belangrijke bekommernis van het ABVV: de inkomens meetellen voor de toekenning van de sociale toeslagen. Deze bepaling is rechtstreeks in het belang van werknemers met een laag inkomen.

De uitwerking ervan doet echter een aantal problemen en uitdagingen rijzen, waaronder de organisatie van de kinderbijslagkassen en de kwestie van de mobiliteit van de gezinnen – rekening houdend met het feit dat elk gewest er een ander model op nahoudt.

Er moet ook bijzondere aandacht gaan naar de informatie, de opvang en begeleiding van de gezinnen.

samuel.droolans@abvv.be

Seminarie 'De structuur van sociaal overleg'

In 2018 viert de FOD Werkgelegenheid de 50ste verjaardag van de wet van 1968 op de cao's en de paritaire comités. Op 28 juni wordt een seminarie georganiseerd over de structuur van het sociaal overleg, waarbij het Belgisch model onder de loep wordt genomen.

Als sprekers zijn onder meer professor arbeidsrecht Patrick Humblet (UGent) en ere-directeurs-generaal Guy Cox en Michel De Gols voorzien.

Het seminarie is volledig gratis en vindt plaats op de FOD WASO, Ernest Blerostraat 1, 1070 Brussel, van 9 tot ongeveer 13 uur. Inschrijven en meer info via www.evenementen.werk.belgie.be.

Hoofdbedragen voor elk kind

De basiskinderbijslag:

- Van 0 tot 11 j.: €150
- Van 12 tot 24 j.: €150 (enig kind) / €160
- Studenten van 18 tot 24 j.: €150 (enig kind) / €170

De sociale toeslagen, per kind:

- *Inkomsten lager dan €31.000:*
- Enig kind: €40*
- Gezinnen met 2 kinderen: €70*
- Gezinnen met 3 kinderen en meer: €110*

- Leeftijdstoelage vanaf 12 jaar: €10*
- Eenoudergezinnen: €10 (gezinnen met 2 kinderen) / €20 (gezinnen met 3 kinderen en meer).*

- Inkomsten hoger dan €31.000 en lager dan €45.000:

- Gezinnen met 2 kinderen: €25*
- Gezinnen met 3 kinderen en meer: €72*

- Geboortepremie:

- €1.100 eerste kind*
- €500 tweede kind e.v.*

Congres Vlaams ABVV wil eenoudertoets bij elke nieuwe beleidsmaatregel

Op 4 en 5 mei debatteerden ruim 500 ABVV-afgevaardigden op het tiende statutair congres van het Vlaams ABVV over slimme antwoorden voor de vakbond van morgen.

Eén van de goedgekeurde voorstellen is de invoering van een éénoudertoets en een armoedetoets op elk bestuursniveau en bij elke nieuwe beleidsmaatregel. Verarming bij éénoudergezinnen tegengaan vereist een structurele aanpak, zo vindt het Vlaams ABVV. Net als armoedebestrijding moet deze nieuwe realiteit doordringen bij beleidsmakers op alle niveaus.

De beslissing komt er niet toevallig, verduidelijkt Caroline Copers. "Het thema van dit congres was transitie. We weten dat er een aantal uitdagingen op ons afkomen. De samenleving verandert en dus ook de realiteit voor werknemers, werkzoekenden en onszelf. Dat heeft niet voor iedereen dezelfde of een even grote impact, zoals de éénoudergezinnen aantonen. Hoe dan ook, of het nu over klimaatverandering, digitalisering of robotisering gaat, telkens opnieuw moeten we kijken hoe we de uitdagingen ombuigen in kansen."

De congresgangers debatteerden in werkgroepen over vier thema's: een klimaatneutrale en circulaire economie; werknemer in transitie; transitie naar meer gelijkheid; vakbond in transitie.

Lees alle goedgekeurde standpunten op www.vlaamsabvv.be.

ECHO REGIO VLAANDEREN

Wijk-werken: een valse start

Begin 2018 leidde het regionaliseren van het PWA in Vlaanderen tot de start van wijk-werken. Het ABVV kon bij deze hervorming enkele belangrijke waarborgen voor de oud-PWA'er uit de brand slepen. Het behoud van de toeslag voor de residerende groep en vooral de mogelijkheid om deze vorm van maatschappelijke participatie voor deze moeilijk toeleidbare groep werkzoekenden voor onbeperkte duur open te laten.

Sociale partners overboord

De update van het systeem werd ook gebruikt om de oude bestuursstructuur overboord te gooien. Een structuur die door zijn tripartite samenstelling een evenwicht vormde tussen de belangen van werkgevers, werknemers en lokale besturen.

Bij het hertekenen van de structuren werd logischerwijs gekozen voor schaalvergroting maar werd dit noodzakelijk evenwicht decretaal genegeerd. De lokale besturen werden via deze nieuwe invulling organisator van het wijk-werken en moeten toezien op een correcte interpretatie en invulling van de activiteiten. Maar anderzijds kunnen ze zichzelf ook bedienen van toelatingen voor eigen gebruik. Goedkope arbeidskrachten waar ze met de hervorming van het stelsel alle werkzoekenden met enige afstand tot de arbeidsmarkt voor kunnen inschakelen. Bovendien moeten diezelfde lokale besturen ook een handhavingsspolitiek voeren om inbreuken op het wijk-werken te beteugelen. In ons SERV-advies hekelden we de onverenigbaarheid van al deze functies bij de lokale besturen. Terecht, zo blijkt nu. Na amper een kwartaal nieuwe werking komen niet minder dan 750 activiteiten bovendien die een afwijking vormen van de Vlaamse activiteitenlijst wijk-werken. De lijst werd in samenspraak met VVSG goedgekeurd door de Raad van Bestuur van de VDAB voor aanvang van het stelsel eind 2017. Maar waar we gelukkig een afwijgingsprocedure konden bedingen die zal beslecht worden door de RvB VDAB.

Vertrouwen in VVSG zoek

Alle sociale partners kijken daarom met heel veel argwaan naar de imposante lijst afwijkingen die nu al aan de provinciale werkgroepen wijk-werken VDAB wordt voorgeschoteld. De sociale partners kunnen zich op provinciaal vlak via een advies uitspreken over de wenselijkheid om deze nieuwe activiteiten toe te

laten, mits er geen sprake is van verdringing van reguliere of sociale economie.

In deze vijf provinciale werkgroepen die eind april werden opgestart, ontstond er een vrij algemene eensgezindheid tussen de werknemers- en werkgeversbank rond dit principe. De werknemersbank ontwikkelde een criterialijst die een objectieve toetsing van 'niet-verdringing' mogelijk maakt.

Maar de afwijkingen die nu worden voorgesteld zijn te summier, met een ruim onvolgende qua goede omschrijving. De afwijkingen werden te veralgemeend in een cluster van activiteiten geplaatst en bevatten geen contextuele gegevens die ze op hun lokale merites konden beoordelen.

Lokaal sociaal overleg

In de opstelling van VVSG en ook de lokale besturen doorheen alle provinciale werkgroepen herkennen we een rode draad. Namelijk het pro forma goedkeuren van alle afwijkende activiteiten zonder effectief de toetsing met het decreet te willen maken.

In een constructieve opstelling kozen we er samen met de andere vakbonden voor om het gros van de goedkeuringen van de aanvragen onder voorlopige titel te plaatsen, en werd het advies opgeschort. Onder de voorwaarde dat er binnen de zes maanden, een structureel overleg met de sociale partners ingebed wordt in de schoot van alle 36 intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en EVA's die in Vlaanderen uitvoering geven aan het wijk-werken.

Dit overleg moet het vertrouwen en het noodzakelijk sociaal evenwicht op lokaal niveau herstellen, zodat niet alleen de belangen van de lokale besturen maar ook die van de werkzoekenden worden meegenomen in de ontwikkeling van het wijk-werken.

steven.genbrugge@vlaamsabvv.be

Vrijhandelsakkoorden: stand van zaken

Sinds de CETA-saga en de ratificatie van dit akkoord door de Europese Raad en het Europees Parlement is de mobilisatie rond de vrijhandelsakkoorden enigszins stilgevallen. Vandaag is het hoog tijd om de balans op te maken van dit voor de syndicale wereld cruciale dossier. Vrijhandel laat de investeerders immers toe de nationale wetgevingen (sociale zaken, milieu, belastingen ...) tegen elkaar uit te spelen, wat zwaar doorweegt op de aan de gang zijnde veranderingen (flexibilisering van het werk, harde besparingen, achteruitgang van de pensioenen, bevroering of matiging van lonen ...).

Gemengd statuut vrijhandelsakkoorden

In mei 2017 erkende het Hof van Justitie van de EU het gemengde karakter van het verdrag tussen de EU en Singapore. Dit verdrag zal dus goedgekeurd moeten worden door alle lidstaatparlementen om volledig in werking te treden. Het HvJ-EU heeft dit statuut echter in extremis toegekend, waarbij een zeer beperkt aantal bevoegdheden als nationaal worden erkend. Waakzaamheid is dus geboden, indien er in de toekomst nieuwe bevoegdheden naar de EU worden overgeheveld.

Arbitragegerecht

De werking van de privérechtbanken kreeg zeer veel kritiek (belangenconflicten, ondoorzichtigheid van de procedures ...). Meer fundamenteel valt deze rechtbanken het totaal onrechtvaardige karakter van het wetgevende arsenaal voor conflictenbeslechting te verwijten (zoals eenzijdige recht van investeerders om staten te vervolgen die hun financiële belangen zouden schaden). De voormalige Waalse regering ondersteunde deze tweede kritiek niet, maar heeft de ratificatie van CETA wel verbonden aan volgende voorwaarden:

- De EU moest de werkingsproblemen oplossen via de invoering van nieuwe procedures en via het investeringsgerecht.
- De Belgische federale regering moest het HvJ-EU bevragen over de verenigbaarheid van de arbitragegerechten met het Europees recht.

Wallonië bezit een doeltreffende hefboom: de vrijhandelsverdragen dwarsbomen via een tegenstem in het Waals parlement. Een hefboom die verzwakt is na de verandering van meerderheid, aangezien de MR de vrijhandelsverdragen onvoorwaardelijk steunt.

Beroepsprocedures

In september 2017 heeft de federale regering de zaak voorgelegd aan het HvJ-EU dat achttien maanden tijd heeft om uitspraak te doen. Op het niveau van de EU heeft de Commissie in maart een onderhandelingsmandaat gekregen van de Raad om een multilateraal investeringsgerecht op te richten. Bepaalde disfuncties zouden zo opgelost kunnen worden, maar het ontvangen mandaat verandert niets aan de problemen te gronde, zoals de 'shopping tussen wetgevingen' of het eenzijdige recht van investeerders om de beslissingen te betwisten van staten die hun voordelen beteuvelen.

Nieuwe 'rode lijnen' van Wallonië

De coalitie MR-cdH zette nieuwe Waalse bakens uit voor de toekomstige vrijhandelsakkoorden. Deze bakens zijn veeleer een achteruitgang tegenover de rode lijnen van de voormalige politieke meerderheid. Vooral omdat deze bakens nooit voorzien in een dwingend recht om binnen internationale verdragen sociale, ecologische of democratische doelstellingen te verdedigen. De enige belangrijke vooruitgang is dat de Waalse regering wil dat België deelneemt aan de onderhandelingen binnen de VN – die tot nu toe door de rijke landen werden geboycot – die tot doel hebben sancties te bepalen voor investeerders die zware inbreuken op de mensenrechten plegen.

Nieuwe mobilisaties?

Vrijhandel blijft problematisch, want een twintigtal akkoorden wordt binnenkort opgestart, goedgekeurd of afgerond. Nieuwe mobilisaties zijn nodig om in dit cruciale dossier punten te scoren. Om te helpen mobiliseren is men binnen CEPAG een nieuw, op grote schaal te verspreiden document aan het opstellen dat komende herfst gepubliceerd moeten worden.

bruno.poncelet@cepag.be

Een beetje lectuur

“We moeten TINA doden. 200 voorstellen om te breken met het fatalisme en om de wereld te veranderen”

“TINA”. *There Is No Alternative: er is geen alternatief!*

De beroemde uitdrukking van Margaret Thatcher is allesbehalve waar. Alternatieven voor het kapitalisme en het neoliberale eenheidsdenken bestaan. Ze worden overal ter wereld opgebouwd door vrouwen en mannen die de strijd aangaan tegen onrechtvaardigheid, ongelijkheden en onderdrukking. Veel van deze alternatieven zijn eenvoudig, samenhangend en zouden met een beetje politieke wil vandaag al kunnen worden toegepast.

Bedoeling van dit boek: een toegankelijk, praktisch, concreet en precies instrument aanreiken om te breken met het heersende fatalisme en tonen dat geloofwaardige alternatieven voor de kapitalistische globalisering binnen handbereik liggen.

“Werk vandaag - Wat het woord van de werknemer ons vertelt”

Arbeidsters die, na hun nachtschift aan de band, een andere activiteit uitoefenen om de eindjes aan elkaar te knopen. Bankbedienden verkopen producten waarvan ze de gebreken kennen, nemen daartoe een loopje met hun eigen ethische waarden, en worden hier ziek van. Een aansenschakeling van onderaannemers maakt het onmogelijk het gebrek aan veiligheid te ontdekken.

Dit boek neemt de werknemers en hun ervaringen als uitgangspunt om de arbeid en de arbeidsvoorwaarden te ontleden. Het bevat meer dan veertig getuigenissen. Hoe heeft arbeid hun levensloop beïnvloed? Hoe bekijken zij dit alles?

Naar hen luisteren, rekening houden met wat zij zeggen, brengt een aantal (vaak onzichtbare) toestanden aan de oppervlakte: onzeker bestaan, gezondheidsproblemen, desillusies, maar ook hoop en weerwerk.

www.editions-du-cerisier.be

De sociale impact van onze chocolade

De werknemers in de cacao-plantages worden geconfronteerd met armoede, kinderarbeid en ontbossing. Deze situatie is nog verergerd na de pijlsnelle ineenstorting van de cacao-prijzen. De toegejuichte inspanningen geleverd door de cacao-industrie de laatste tien jaar om het leven van de landbouwers te verbeteren, hadden slechts een beperkt effect. De voorgestelde oplossingen zijn totaal ontoereikend. Dit zijn de belangrijkste conclusies van de Cacaobarometer 2018, een tweejaarlijkse evaluatie van duurzaamheid van de cacao-sector waaraan Horval en het ISVI (het Internationaal Syndicaal Vormingsinstituut, gesteund door het ABVV) meewerken.

Naast de armoede bij landbouwers, wijst de barometer ook op de fundamentele problematiek van kinderarbeid. Zowat 2,1 miljoen kinderen werken op de cacao-plantages in Ivoorkust en Ghana. Alle ondernemingen en overheden hebben nog veel werk om hun belofte na te komen en de kinderarbeid tegen 2020 met 70 procent terug te dringen.

Op de achtergrond van deze problematiek is het onze bedoeling met ons samenwerkingsproject in Ivoorkust om op alle niveaus de syndicale tegenmacht te versterken om een rechtvaardige bevoorradingsketen van cacao uit te bouwen voor de werknemers van de plantages en voor de consumenten.

■ EUROPESE EN INTERNATIONALE RELATIES

Naar een Europese Arbeidsautoriteit (2)

De Europese Commissie publiceerde op 13 maart 2018 haar voorstel voor de oprichting van de Europese Arbeidsautoriteit (ELA: European Labour Authority).

In dit voorstel wordt de autoriteit een gedecentraliseerd agentschap met drie prioritaire taken:

1. Het verbeteren van de toegang tot informatie voor mobiele werknemers en werkgevers. Meer bepaald zou de ELA het beheer van EURES op zich nemen.
2. Het versterken van de operationele samenwerking tussen lidstaten inzake grensoverschrijdende fraude. De mogelijkheid van gezamenlijke inspecties en informatie uitwisseling tussen lidstaten wordt voorzien. De ELA zou ook analytische functies hebben.
3. Het voorzien van bemiddeling en het faciliteren van oplossingen tussen nationale autoriteiten en grensoverschrijdende verstoringen van de arbeidsmarkt.

De ELA moet tegen 2019 operationeel zijn en op kruissnelheid tegen 2023. Daarom wordt ook onmiddellijk een adviesgroep voor de ELA opgericht, waarin Commissie, lidstaten alsook sociale partners zetelen.

Het is zowel voor ons (de drie Belgische en de drie Nederlandse bonden stuurden een gezamenlijk schrijven naar de Commissie om dit initiatief te ondersteunen) als het EVV duidelijk dat dit – indien goed uitgevoerd – een goede zaak kan zijn. Wij concentreerden ons op de volgende punten:

- De strijd tegen grensoverschrijdende sociale fraude
- Controle op nationale en Europese sociale wetgeving en sociale zekerheid
- Geen vrijblijvendheid: lidstaten mogen geen inspecties weigeren
- De ELA moet een echt tripartite instelling zijn
- Degelijke financiering

We kregen ook een duidelijk positief antwoord van de Commissie en zijn dus op de goede weg, maar toezicht op de uitvoering blijft noodzakelijk.

bart.samyn@abvv.be

Geen dubbele belastingheffing grensarbeiders

Inwoners van België met een aanvullend pensioen uit Nederland van ten minste €25.000 per jaar krijgen vanaf 1 januari 2018 toch niet te maken met een dubbele belastingheffing. België en Nederland sloten hierover een nieuw akkoord. Ongeveer 4.000 gepensioneerde grensarbeiders in België met een uit Nederland afkomstig aanvullend pensioen dreigden het slachtoffer te worden van een dubbele belastingheffing.

Naar aanleiding van enkele juridische uitspraken is onduidelijkheid ontstaan over de vraag of uit Nederland afkomstige aanvullende pensioenen betaald aan inwoners van België wel tegen het algemeen van toepassing zijnde belastingtarief kunnen worden belast in België. Indien dit wel het geval is, kan Nederland op basis van het belastingverdrag niet heffen over deze aanvullende pensioenen en vice versa. Daarnaast zijn er aanwijzingen dat er grensarbeiders van België zijn met een uit Nederland afkomstig aanvullend pensioen die in de afgelopen jaren in geen van beide landen belasting betaalden.

Nederland en België zijn op die basis onderhandelingen gestart om een oplossing te vinden voor deze onduidelijke situatie. Dat is nu gelukt. De afspraak tussen beide landen komt erop neer dat Nederland geen belasting heft over uit Nederland afkomstig pensioen als België het pensioen feitelijk en voldoende belast. In situaties waar dit niet het geval is, zal Nederland kunnen heffen. In die gevallen zal België voorkoming van dubbele belasting verlenen. Ook zijn er afspraken gemaakt over de uitwisseling van informatie tussen Nederland en België. Hierdoor weet Nederland in welke situaties het pensioen in België feitelijk en voldoende wordt belast en in welke situaties niet.

Meer info over het akkoord zoals gepubliceerd in het BS:

http://www.ejustice.just.fgov.be/mopdf/2018/03/23_1.pdf#Page278

joeri.hens@abvv.be